

иска, защото и азъ като емигрантинъ, той може да е мислилъ, да е прѣдполагалъ, че азъ ще се съглася.

— Какво бихте казали, ако Миларовъ и Константинъ Поповъ кажатъ, че сте ходили заедно въ Цариградъ, правили сте съ тѣхъ заговоръ, приели сте пари, и че сте имали и вий за тая цѣль револверъ? Какво имате да противопоставите на това ви обвинение?

— Той, като човѣкъ, може да говори всичко, азъ нѣма какво да му правя. Револверъ азъ си имамъ отъ по-напрѣдъ, още отъ 11-й Сливенскій полкъ. Колкото това дѣто сж тѣ говорили, то е тѣхна работа. Азъ казвамъ, че нѣмамъ никакво участие въ това дѣло.

— Какво ще кажете противъ показанията на Константинъ Попова и Миларова?

— Казвамъ, че тѣ нарочно казватъ така. Азъ просто отричамъ, и казвамъ, че тѣ сж искали така да говорятъ. Азъ рѣшително отричамъ. А стотѣ рубли бѣхъ получилъ отъ Кривцова и му ги върнахъ.

— Бивали ли сте въ Сливенъ? За бунта тамъ какво ще кажете, зимахте ли участие?

— На 26 Октомврий въ Сливенъ бѣхъ. Това не отричамъ. Но, ако въ това въстание земахъ участие, то бѣше по диктовката и заповѣдта на капитана Бѣлова. Каза ми да се приготвя, като запасенъ офицеръ, че трѣбва да отида, и азъ отидохъ. Това стана причина да емигрирамъ и да се скитамъ. На това е причина капитанъ Бѣловъ, че той искаше прѣвратъ. Отидохъ въ Руссия, въ Одесса, въ 1889 година постъпихъ на служба, и до 9 Августъ сжщата година стояхъ тамъ на служба. Послѣ, д-ръ Мирковичъ и Савва Райновъ ми писаха, че има амнистия, има работа, и азъ си дойдохъ въ Сливенъ, сѣднахъ на работа при Братия Хаджи Калеви, и до като ме арестуватъ, си глѣдахъ работата, безъ да се занимавамъ съ политика, безъ да мисля за такива работи.

Прѣдсѣд.: Подсѣдимий Константинъ Поповъ! Вий вчера прѣдъ сѣда съобщихте, че донесенитѣ отъ Петербургъ три револвера сж раздадени тъй: единъ на васъ, единъ на Георги Василевъ и другъ зель Мусевичъ, а пѣкъ Миларовъ щелъ да си купи отъ Цариградъ.

Поддържате ли това си показание?